

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 sierpnia 2014 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 4, w art. 13m w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „za pomocą karty płatniczej” zastępuje się wyrazami „bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej”;
- 2) w art. 1 w pkt 4, w art. 13m w ust. 7 wyrazy „nie pobrano kaucji” zastępuje się wyrazami „podmiot tam określony nie uiścił kaucji”;
- 3) w art. 1 w pkt 4, w art. 13n wyrazy „180 dni” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy”;
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Nie wszczyna się postępowania administracyjnego na podstawie art. 13k ust. 1 lub 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a wszczęte umarza się, jeżeli naruszenie zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym, postanowił wprowadzić do niej cztery poprawki.

Przyjmując poprawkę nr 1, Senat wziął pod rozwagę, że art. 13m ust. 3 (art. 1 pkt 4 noweli) w zakresie wprowadzenia do wyliczenia w związku z punktem 2, został sformułowany niezgodnie z zasadami składni języka polskiego.

Zgodnie z art. 13m ust. 7 (art. 1 pkt 4 noweli), jeśli w sytuacji, o której mowa w ust. 2, nie pobrano kaucji, osoba przeprowadzająca kontrolę kieruje lub usuwa pojazd, na koszt podmiotu obowiązanego, na najbliższy parking strzeżony, o którym mowa w art. 130a ust. 5c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Taka redakcja przepisu mogła, zdaniem Senatorów, prowadzić do nieuprawnionego wniosku, że kontrolujący może w sposób dowolny wybrać rodzaj sankcji – pobranie kaucji albo usunięcie samochodu na parking (poprawka nr 2).

Art. 13n (art. 1 pkt 4 noweli) stanowi, że nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2, jeżeli od dnia popełnienia naruszenia upłynęło 180 dni. Przepis ten, wprowadzając niewątpliwie potrzebną instytucję przedawnienia odpowiedzialności administracyjnej, w opinii Senatu wymagał jednak korekty (poprawka nr 3). Określenie okresu przedawnienia w dniach oznacza bowiem konieczność liczenia 180 dni od dnia następującego po dniu, w którym popełniono naruszenie (uwzględniając, że liczba dni w kolejnych miesiącach jest różna). Z tego punktu widzenia prostsze jest zastosowanie, powszechnie używanej w przepisach o podobnym charakterze, techniki obliczania okresu przedawnienia w miesiącach.

Przyjmując poprawkę nr 4, Senatorowie postanowili zmodyfikować art. 4 noweli. Po zmianie jednakowo – bez względu na to, czy zostało wszczęte postępowanie administracyjne – traktowani będą wszyscy, którzy popełnili naruszenie przed dniem wejścia w życie ustawy.

W czasie prac w Senacie dostrzeżono niespójność uregulowania zawartego w art. 4 noweli. Wspomniany przepis, w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, stanowi w ust. 1, że do postępowań administracyjnych wszczętych na podstawie art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, o której

mowa w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe. Z kolei zgodnie z ust. 2, nie wszczyna się postępowania administracyjnego na podstawie art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, jeżeli naruszenie zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wykładnia art. 4 w brzmieniu uchwalonym przez Sejm może nastroczać istotnych trudności, ponieważ z jednej strony do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie noweli (a więc w sytuacji, w której naruszenie zostało popełnione przed dniem jej wejścia w życie) stosuje się przepisy nowe, z drugiej natomiast – jeżeli naruszenie zostało popełnione przed dniem wejścia noweli w życie, postępowania nie wszczyna się. Senat rozwiązał ten problem przez skreślenie art. 4 ust. 1 wyrażającego normę zbędną, ponieważ wyrażającą oczywistą zasadę, w świetle której, przy braku innej regulacji, nowe przepisy stosuje się wprost od dnia ich wejścia w życie.

Poważne zastrzeżenia Senatu wzbudziła także treść zawarta w art. 4 ust. 2. Przepis ten ma charakter abolicyjny – jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy doszło do naruszenia art. 13k ust. 1 i 2 skutkującego nałożeniem kary pieniężnej, a postępowanie w sprawie tej kary nie zostało jeszcze wszczęte, należy sprawę pozostawić bez dalszego biegu. Taka regulacja mogłaby być narażona na zarzut nierównego traktowania podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej (art. 32 Konstytucji RP). Jeżeli bowiem do naruszenia doszło przed dniem wejścia w życie noweli, a postępowanie administracyjne już wszczęto, będzie się ono dalej toczyć, ale kara zostanie wymierzona w oparciu o nowe przepisy. Należy mieć przy tym na względzie, że zróżnicowane traktowanie adresatów normy będzie uzależnione od działania albo zaniechania podmiotu kontrolującego (od tego, czy postępowanie zostanie wszczęte, czy też nie). Biorąc to pod uwagę, Senat wprowadził zmianę do art. 4, która, uzupełniając treść dotychczasowego ust. 2, wprost wskazała, że jeżeli naruszenie zostało popełnione przed dniem wejścia w życie ustawy, to wszczęte już postępowanie umarza się.